

Sygn. akt I C 656/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Urszula Młynarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.02.2016 r.

sprawy z powództwa Miasta (...) Zarządu (...) w W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego A. G. na rzecz powoda Miasta (...) Zarządu (...) w W. kwotę 224,40 (dwieście dwadzieścia cztery 40/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 01.09.2013r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 163,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Miasto (...) Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. kwoty 224,40 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany w dniu 17.08.2013r. korzystał z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu, a na kwotę dochodzoną pozwem składają się 4,40 zł tytułem należności jednorazowej za przejazd oraz 220 zł tytułem opłaty dodatkowej.

Pozwany A. G., działający poprzez kuratora, ustanowionego z uwagi na niezajomość miejsca pobytu pozwanego, nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował złożony przez powoda odpis wezwania do zapłaty, podnosząc, że poświadczenie odpisu za zgodność dokonała osoba, nie posiadająca uprawnień do dokonywania takich czynności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17.08.2013r. o godz. 11:16 pozwany A. G. poruszał się po W. autobusem linii 190 nr pojazdu (...) bez ważnego biletu, uprawniającego do przejazdu. W w/w czasie został poddana kontroli biletowej, w wyniku czego kontrolerzy wypisali pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 224,40 zł, w tym 4,40 zł opłaty za przejazd i 220 zł opłaty dodatkowej. Pozwany potwierdził odbiór wezwania.

Dowód: odpis wezwania k 48

Pozwany nie uiścił należności, objętej wezwaniem.

Dowód: bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostaje skuteczność dokonanego przez stronę powodową poświadczenia za zgodność odpisu wezwania do zapłaty, otrzymanego przez pozwanego w dniu kontroli biletowej. Wynika to ze

stanowiska kuratora pozwanego, wskazującego, że dla skuteczności dokonania takiego potwierdzenia za zgodność wymagane jest wskazanie miejsca i daty dokonania poświadczenia oraz podpisanie przez radcę prawnego.

W niniejszej sprawie zauważyć przede wszystkim należy, że na k 48 znajduje się odpis wezwania pozwanego do zapłaty, potwierdzony za zgodność przez pełnomocnika powoda, radcę prawnego, zawierający zarówno miejsce sporządzenia odpisu (W.), jak i datę dokonania owej czynności (11.12.2015r.). W świetle powyższego zarzut kuratora pozwanego jawi się jako chybiony.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że pozwany poruszał się po W. środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu; w wyniku kontroli otrzymał wezwanie do zapłaty zarówno opłaty za przejazd (4,40 zł) jak i opłaty dodatkowej (220 zł), wynikającej z uchwały Rady (...) z 23.02.2012r. nr (...); wreszcie owych opłat nie uiścił. W takiej sytuacji powództwo w niniejszej sprawie należało uznać za zasadne i orzec jak w pkt I. Między stronami procesu bowiem doszło do zawarcia umowy przewozu osoby. Oznacza to, iż do oceny sytuacji prawnej stron znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (j. t. Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173, z późn. zm.). Zgodnie z art. 16 ust. 1 cyt. ustawy umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwana zawarła z powodem umowę przewozu, bowiem znajdowała się w miejskim tramwaju. Zgodnie z przepisami cyt. ustawy pasażer ma obowiązek dokonać opłaty za przejazd, tj. skasować bilet „niezwłocznie po zawarciu umowy”, a więc po wejściu do autobusu. Pozwany nie dopełnił tego obowiązku. Zgodnie z art. 33a ust. 3 cyt. ustawy w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową lub wystawia wezwanie do zapłaty. Takie też wezwanie, ze wskazaniem należnych opłat za przejazd jak i opłaty dodatkowej, zostało wystawione przez kontrolera i podpisane przez pozwanego. W ten sposób pozwany zaakceptował swój dług z tytułu przejazdu bez ważnego biletu.

Jednocześnie Sąd orzekł o odsetkach, a to po myśli art. 481 § 1 kc oraz o kosztach - na podstawie art. 98 § 1 kpc. Po stronie kosztów powoda Sąd uwzględnił 60 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda, 30 zł opłaty sądowej od pozwu i 73,80 zł zaliczki uiszczonej przez powoda na wydatki związane z udziałem kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.